

155

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO ORAZ GÓRNICTWA I ENERGETYKI

z dnia 6 kwietnia 1959 r.

w sprawie ograniczenia stosowania w instalacjach elektrycznych przewodów i kabli z żyłami miedzianymi oraz przewodów kabelkowych w powłoce ołowianej.

Na podstawie art. 1 i art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301 i z 1956 r. Nr 54, poz. 244) i § 2 zarządzenia Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 14 lutego 1957 r. w sprawie przekazania uprawnień do wydawania przepisów o gospodarowaniu: stalą, metalami nieżelaznymi oraz niektórymi metalami szlachetnymi (Monitor Polski Nr 15, poz. 115) oraz art. 2 ust. 2 pkt 1 dekretu z dnia 28 stycznia 1953 r. o zabezpieczeniu racjonalnego i oszczędnego użytkowania energii elektrycznej i ciepłej (Dz. U. Nr 9, poz. 26) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przewody i kable z żyłami miedzianymi należy stosować wyłącznie w następujących urządzeniach, instalacjach i sieciach elektrycznych:

- 1) przy zastosowaniu połączeń ruchomych,
- 2) w urządzeniach i instalacjach podlegających wstrząsom (np. suwnicach, urządzeniach stoczniowych, sortowniach węgla),
- 3) w urządzeniach i instalacjach znajdujących się w środowisku powodującym silną korozję żył aluminiowych, przed którą nie można ich zabezpieczyć przez zastosowanie środków antykorozyjnych,
- 4) w obwodach wtórnych: zabezpieczeń automatyki, układów pomiarowych i telemechaniki, sygnalizacji, urządzeń bezpieczeństwa oraz w obwodach sterowania urządzeń, których awaria może spowodować niebezpieczeństwo dla życia ludzkiego lub znaczne straty materialne,
- 5) w urządzeniach i instalacjach znajdujących się w budynkach przeznaczonych na teatry, kina, domy kultury, muzea oraz w budynkach zabytkowych, o ile wymagany przekrój przewodów miedzianych nie przekracza 6 mm²,
- 6) w urządzeniach i instalacjach znajdujących się w pomieszczeniach zaliczanych w przepisach o budowie urządzeń elektrycznych do bardzo wilgotnych; obowiązek stosowania przewodów z żyłami miedzianymi nie dotyczy kabli,
- 7) w urządzeniach i instalacjach znajdujących się w pomieszczeniach zaliczanych w przepisach o budowie urządzeń elektrycznych do niebezpiecznych ze względu na możliwość wybuchu, z tym że obowiązek stosowania przewodów z żyłami miedzianymi nie dotyczy kabli,
- 8) w urządzeniach dla prądów o podwyższonej częstotliwości,
- 9) przy doprowadzeniach do liczników, jeżeli żyły nie są zakończone tulejkami bimetalicznymi,
- 10) w urządzeniach i instalacjach w podziemiach kopalń w przypadkach nakazanych przez górnicze przepisy bezpieczeństwa.

§ 2. Można stosować:

- 1) przewody miedziane wtynkowe (DYt) w instalacjach budynków mieszkalnych,
- 2) przewody miedziane płaszczowe (P) lub kabelkowe w izolacji i osłonie z polwinitu (DY_p i DY_o) w instalacjach wewnętrznych układanych po wierzchu; dopuszcza się układanie na drewnie przewodów DY_p i DY_o o przekroju nie mniejszym niż 1 mm², zabezpieczonych bezpiecznikiem o natężeniu znamionowym nie przekraczającym 6 A,
- 3) przewody i kable z żyłami miedzianymi do wymiany w remontowanych sieciach, urządzeniach i instalacjach wykonywanych z takich przewodów lub kabli, jeżeli względy techniczne nie pozwalają na zastosowanie przewodów i kabli z żyłami aluminiowymi.

§ 3. 1. W przypadkach innych niż określone w §§ 1 i 2 należy stosować w sieciach, urządzeniach i instalacjach elektrycznych wyłącznie przewody i kable z żyłami aluminiowymi.

2. Do instalacji z przewodów z żyłami aluminiowymi należy stosować osprzęt dostosowany do tych przewodów. Stosowanie osprzętu zwykłego dopuszcza się w instalacjach, które zostaną ukończone do dnia 31 lipca 1959 r., z wyjątkiem jednak instalacji w żłobkach i szpitalach.

§ 4. Zamiast przewodów kabelkowych w powłoce ołowianej (KG_{ao} i KG_{ato}) należy stosować przewody kabelkowe w osłonie z tiokolu (KTG_{ao} i KTG_{ato}) z wyłączeniem przypadków, gdy przewód:

- 1) jest narażony na silne działanie promieni słonecznych,
- 2) znajduje się w pomieszczeniu zaliczonym w przepisach o budowie urządzeń elektrycznych do pomieszczeń gorących lub w takiej odległości od urządzeń gorących, że będzie narażony na działanie wydzielającego się z nich ciepła,
- 3) znajduje się w miejscu o temperaturze otoczenia poniżej minus 5°C i jest narażony na drganie,
- 4) znajduje się w pomieszczeniu zaliczanym w przepisach o budowie urządzeń elektrycznych do pomieszczeń niebezpiecznych ze względu na możliwość wybuchu,
- 5) znajduje się w podziemiach kopalń.

§ 5. Przepisy zarządzenia mają zastosowanie:

- 1) do projektów technicznych, których opracowanie rozpoczęto po dniu wejścia w życie tego zarządzenia,
- 2) do obiektów wykonywanych na podstawie projektów sporządzonych przed dniem wejścia w życie zarządzenia z zastrzeżeniem uzgodnienia odpowiednich zmian z inwestorem.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu Ciężkiego: w z. Z. Keh

Minister Górnictwa i Energetyki: w z. L. Salamon

156

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU SPOŻYWCZEGO I SKUPU

z dnia 21 marca 1959 r.

w sprawie norm zamłany trzody chlewnej, bydła rogatego, cieląt i owiec oraz artykułów rolnych przyjmowanych na poczet obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych.

Na podstawie § 16 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 grudnia 1953 r. w sprawie obowiązkowych dostaw

zwierząt rzeźnych przez indywidualne gospodarstwa rolne (Dz. U. z 1953 r. Nr 50, poz. 248, z 1954 r. Nr 53, poz. 263,

